

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola VII. Grgeorii Papae I. Ad Anastasivm Episcopvm Antiochenvm.
Aegre fert se multis occupationibus deprimi, & ab eo laudari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

dum mactaueras, cur iam manducare per obedientiam nolebas? Aut nescis quia easdem quas scripsisti bestias oris tui gladius occidere recusauit? Quas ergo per compunctionem occidere potueris, de illis necesse est ut in tui desiderii fame satieris. De causa autem fratrum nostrorum, ut scripsisti, ita futurum, si Deus adiuuet, æstimo; de qua modo serenissimis rerum dominis scribere omnino non debui, quia in ipso initio non est a quæstibus inchoandum. Sed dilectissimo filio meo Honorato diacono scripsi, ut opportuno tempore eis congrue suggerat, & mihi responsum sub celeritate indicet. Domnum Alexandrum, domnum Theodorum, filium meum Marinum, domnam Eufiriam, domnam Eudochiam, & domnam Dominicam, mea peto vice salutari.

EPISTOLA VII.

GREGORII PAPÆ I.

AD ANASTASIVM EPISCOPVM ANTIOCHENVM.

Ægre fert se multis occupationibus deprimi,
& ab eo laudari.

Gregorius Anastasio episcopo Antiocheno.

EPISTOLAM beatitudinis vestræ, ut fessus requiem, salutem æger, fontem sitiens, umbram æstuans accepi. Neque enim illa verba per linguam carnis videbantur expressa: quia sic specialem amorem suum, quem gestabat, aperuit, ac si mens per semetipsam loqueretur. Sed durum valde fuit quod secutum est: quia amor vester terrena me portare onera præcepit: & quem prius spiritualiter diligebatis, postea, ut existimo, temporaliter amantes, usque ad terram me superposito onere depressistis, ita ut omnem mentis rectitudinem funditus perdens, contemplationisque aciem amittens, non per prophetiæ spiritum, sed per experimentum dicam: *Incuruatus sum, & humiliatus sum usquequaque.* Tanta quippe me occupationum onera deprimunt, ut ad superna animus nullatenus erigatur. Multis enim causarum fluctibus quatuor, & post illa quietis otia tumultuosæ vitæ tempestatibus affigor, ita ut recte dicam: *Veni in altitudinem maris, & tempestas demersit me.* Periclitanti igitur mihi orationis vestræ manum tendite,

VOS

Ioann. diac.
lib. 1. c. 49.

Psal. 118.

Psal. 68.

vos qui in virtutum litore statis. Quod vero me os Domini, quod lucernam dicitis, quod multis prodesse multique posse lucere perhibetis, hoc quoque mihi ad iniquitatum mearum cumulum accedit, vt, cum vindicari in me iniquitas debuit, laudes pro vindicta recipiam. Quibus autem hoc in loco terrenarum rerum tumultibus premor, explere verbis nequeo: quod tamen colligere ex breuitate epistolæ potestis, in qua ei minus loquor quem plus omnibus diligo. Præterea indico quia a serenissimis dominis quantis valui precibus postulauit, vt vos, honore restituto, ad sancti Petri apostolorum principis limina venire, & quousque ita Deo placuerit, hic mecum viuere concedant, quatenus dum vos videre meruero, peregrinationis nostræ tædium de æterna patria inuicem loquendo releuemus.

Ioan. diac.
lib. 4. cap.
25. epist. 81.
lib. 4.

EPISTOLA VIII.

GREGORII PAPÆ I.

AD BACANDAM EPISCOPVM FORMIENSEM.

Minturnensem ecclesiam desolatam
Formiensi vnit.

Gregorius Bacandæ episcopo Formiensi.

ET temporis necessitas nos perurget, & imminutio per-
sonarū exigit, vt destitutis ecclesiis salubri ac prouida
debeamus dispositione succurrere. Et ideo quoniã eccle-
siam Minturnensem funditus tam cleri quam plebis desti-
tutam desolatione cognouimus, tuamque pro ea petitio-
nem, quatenus Formianæ ecclesiæ, in qua corpus beati
Erasmi martyris requiescit, cui fraternitas tua præsidet,
adiungi debeat, piam esse ac iustissimam prouidentes, ne-
cessarium duximus, consulentes tam desolationi loci illius,
quam ecclesiæ tuæ paupertati, reditus supradictæ ecclesiæ
Minturnensis, vel quidquid ei antiquo modernoque iu-
re, vel priuilegio potuit potestve qualibet ratione com-
petere, ad tuæ ecclesiæ ius potestatemque hac præcepti
nostri auctoritate transmigrare: vt a præsentis tempore,
sicut de propria ecclesia debeas cogitare, eique compe-
tenti tua prouisione disponere, quatenus deinceps, quod
perire nunc vsque potuit, pauperum ecclesiæ tuæ vtilita-
tibus plerisque proficiat.

Iuo p. 3.
cap. 39.
Ioan. diac.
lib. 3. c. 14.

Concil. Tom. 13.

Y